מגילת השואה 🚳 46

אָת הָרַגְלַיִם,

אֶת הָרַגְלַיִם שֶׁבִּקְשׁוּ מִפְלָט

;ולא הָיָה מָנוֹס עוֹד

וְאֶת שֶׁקְפְצוּ יְדֵיהֶם לְאֶגְרֹף

ָהָאֶגְרֹף שֶׁחָפַן אֶת הַבַּרְזֶל,

הַבַּרְזֵל שֶׁהָיָה לְנֵשֶׁק הָחָזוֹן,

ָהַיֵּאוּשׁ וְהַמֶּּרֶד,

וָהֵם בָּרֵי הַלֵּבָב

וָהֶם פָּקוּחֵי הַעֵּינַיִם

ּוְהֵם שֶׁהִשְׁלִיכוּ נַפְשָׁם מִנֶּגֶד

ּוְיָדֶם קַצְרָה מִלְּהוֹשִׁיעַ;

נְזַכֹּר אֵת הַיּוֹם,

אֶת הַיּוֹם בְּצָהָרִיו, אֶת הַשָּׁמֶשׁ שֶׁעַלְתָה

עַל מוֹקֵד הַדְּמִים,

ָּאֶת הַשָּׁמַיִם שֶׁעָמְדוּ גְּבוֹהִים וּמַחֲרִישִׁים;

נְזְכֹּר אֶת תִּלֵּי הָאֵפֶר

אֲשֶׁר מִתַּחַת לַגַּנִּים הַפּּוֹרְחִים.

יְזְכֹּר הַחֵי אֶת מֵתְיוּ

כִּי הָנֵה הָם מְנֵגֵד לַנוּ

הְנֵּה נָבָּטוֹת צֵינֵיהֶם סָבִיב־סָבִיב

וְאַל דָּמִי, אַל דָּמִי לָנוּ,

צַבֵי יִהִיוּ חַיֵּינוּ רְאוּיִים לְזְכָרָם.